

Forfatter: Michaëlis, Sophus

Titel: Stjernes kud

Citation: Michaëlis, Sophus: "Stjernes kud", i Michaëlis, Sophus: *Solblomster. Titelvignet af Frode Eskesen*, Gyldendal, 1893, s. 138. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-michs_03-shoot-workid67108/facsimile.pdf (tilgået 30. april 2024)

Anvendt udgave: Solblomster. Titelvignet af Frode Eskesen

Stjernes kud.

Der bygger et Liv i den mørke Nat
fra Dagens saa sært forskelligt:
Da slumre Slaver og dorske Dyr,
der vaager kun, hvad som er helligt.

Det er ikke Trolde i Nattens Mulm,
som travlt nedbrydende virke,
men Suk og Længsler stige som Spir
og taarne den evige Kirke.

Da flyve Sommerfuglene ud,
alle med de fineste Farver;
da puppe sig ind i Mumiesvøb
til Død de levende Larver.

Da stirre Ugler i Mørket ud,
som Rav deres Øjne skinne;
og Net over Rosenbuskenes Duft
Edderkopperne tvinde.

Og Fiskeene stige til Fladen op
af Havets grønlig Vande,
de stirre paa Stjernernes Himmelhav,
der gyldne Korallrev danne.

Da stige de stærke Aander af Grav,
hvis Tanker kan aldrig dødes,
i levende Hjerter de gaa igen,
i unge Viljer genfødes.

. . . Jeg gaar i den sagte nynnende Nat,
mine Skridt de klinge saa ene,
som spilled kun jeg paa den tunge Naturs
store forladte Scene.

Dog aldrig jeg føler mig mindre forladt,
thi Natten maner til Møde:
Jeg skulde ej skræmmes, om hos mig nu
stod en af Fortidens Døde.

Jeg lægger mig paa det duggede Græs
og stirrer i Himlen den rene:
Her strækker Evigheden sit Træ
og kupler de stjernede Grene.

Jeg ligger i Læ af det Himmeltræ,
der naar til de evige Pole,
der bærer imellem sit mørkeblaa Løv
som Frugter skinnende Sole.

Jeg føler sitre hver Fiber og Fold
i min bankende Organisme,
og luende Stjernespekte staa
brudt gennem min Hjernes Prisme.

Hvor langt mit Øje kan flyve og se!
Hvor højt mine Drømme kan stige!
Jeg føler, jeg hører et Fædreland til
langt større end Jorderige.

Og Træet ryster sit lysende Løv
— der falder en Frugt fra Grene —
der drysser en Stjerne i Jordens Støv
ned til mig, som er ene.

9. Avg. 1893.
